

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-1273/2025-101

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Aleksandri Pomykalo kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja VEDRANA ŠUŠKOVIĆA iz Velike Gorice, Slavka Kolara 29, OIB: 09607994120, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Vilajtoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatski ronilački savez, Zagreb, Dalmatinska 12, OIB: 39363311560, zastupanog po punomoćniku Goranu Božiću, odvjetniku iz Zagreba, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave održane 16. listopada 2025., u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene 12. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da je nedopuštena Odluka o redovitom otkazu Ugovora o radu od 23. veljače 2007. s izmjenama i dopunama 06.ožujka 2007. broj 161/09 od 01. travnja 2009., kao i Odluka broj 209/09 od 24. travnja 2009., kojom je odbijen zahtjev za zaštitu prava tužitelja kao neosnovan.

II/ Određuje se prestanak radnog odnosa tužitelja kod tuženika s danom 22. travnja 2010., te se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 4.292,24 eura (32.339,85 kn neto), zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana 12. prosinca 2025. pa do isplate, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

III/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 21.585,72 eura (162.637,60 kn) zajedno sa zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 1.740,34 eura (13.112,61 kn) od 06.siječnja 2009. pa do isplate,
- na iznos od 2.460,05 eura (18.535,26 kn) od 06.veljače 2009. pa do isplate,
- na iznos od 223,64 eura (1.685,02 kn) od 06.ožujka 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.423,92 eura (10.728,56 kn) od 06.svibnja 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.lipnja 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.srpnja 2009. pa do isplate,

- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.kolovoza 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.rujna 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.listopada 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.studenog 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.prosinca 2009. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.siječnja 2010. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.veljače 2010. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.ožujka 2010. pa do isplate,
- na iznos od 1.430,70 eura (10.779,65 kn) od 06.travnja 2010. pa do isplate,

zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31.12.2022. godine, a od 01.01.2023. godine po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena do 31.12.2023. godine, a od 01.01.2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

IV/ Odbija se tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 4.151,15 eura (31.276,80 kn).

V/ Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 13.292,83 eur sa zateznom kamatom tekućom od 12. prosinca 2025. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je zaposlen kod tuženika od 2007. uz probni rad od 6 mjeseci, pa je istekom istog primljen u stalni radni odnos kod tuženika na radnom mjestu tajnika saveza. Dana 1. travnja 2009. tuženik je donio odluku broj 161/09 o redovitom otkazu Ugovora o radu od 23. veljače 2007. s izmjenama i dopunama 6. ožujka 2007. Protiv navedene odluke tužitelj je u zakonskom roku 9. travnja 2009. podnio zahtjev za zaštitu prava, koji je djelomično prihvaćen odlukom tuženika broj 209/09 u dijelu koji se odnosi na otkazni rok iz točke II. Izreke i zahtjev za isplatu plaće od prosinca 2008. do 21. travnja 2009., dok je u preostalom dijelu zahtjev za zaštitu prava odbijen kao neosnovan.
2. Tužitelj smatra da tuženik nije imao opravdanog razloga za donošenje Odluke o redovitom otkazu Ugovora o radu obzirom da je tužitelj savjesnim obavljanjem svoje dužnosti tajnika i omogućio nesmetan i zakonit rad Hrvatskog ronilačkog saveza, nije blokirao provedbu odobrenih projekata MMPI, već je izvršavanjem svojih obveza iz radnog odnosa i odluka Upravnog i Nadzornog odbora, kao i

Skupštine HRS-a predstavljao i zastupao tuženika profesionalno sukladno Statutu te pridonio rastu ugleda udruge. U obavljanju svoje dužnosti tajnika nije počinio nikakve kaznene radnje, a kaznena djela na koje se sporna odluka poziva smatra da kao takva ne može utvrditi Skupština HRS-a već isključivo nadležan sud. Tužitelj smatra da tuženik prilikom donošenja odluke o redovitom otkazu ugovora o radu nije naveo niti jedan konkretan dokaz koji bi opravdao paušalne i neistinite tvrdnje o navodnom skrivljenom ponašanju tužitelja, a sve iznijete razloge u tom pogledu smatra neosnovanim. Tužitelj smatra da prilikom utvrđenja činjenice je li nekom počinjena šteta treba znati razmjer odnosno visina štete.

3. Nadalje, tužitelj smatra da je povrijeđena odredba čl. 117. Zakona o radu (Narodne novine broj 38/95., 54/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 142/03. i 30/04. dalje: ZR) jer ga tuženik nije pozvao da iznese svoju obranu, niti ga je pismeno upozorio na obveze iz radnog odnosa.
4. Tužitelj nadalje tvrdi da je 26. rujna 2007. zaključio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme s tuženikom, zastupanim po predsjedniku Damiru Velemiru, koji je zaključen temeljem odluke upravno odbora HRS-a donesene na 114/27 sjednici održanoj 7. kolovoza 2007. u Splitu. Primjenjuje se od 1. kolovoza 2007., a potpisom istog prestale su važiti odredbe ugovora o radu od 23. veljače 2007., slijedom čega potonji ugovor nije mogao biti otkazan odlukom tuženika o redovitom otkazu ugovora o radu budući je već 26. rujna 2007. prestao važiti.
5. Tužitelj tvrdi da mu je onemogućen pristup radnom mjestu, zabranjen ulazak u prostorije HRS-a odlukom broj 103/08 od 18. ožujka 2008., a koja odluka tužitelju nije dostavljena.
6. Budući tužitelj odluku tuženika smatra nezakonitom i nedopuštenom, traži da ga se vrati na njegovo radno mjesto za koji ima zaključen ugovor o radu te da mu se naknadi šteta u visini mjesečnog iznosa bruto plaće uvećane za 0,5% za svaku godinu radnog staža uz postotak za benificirani radni staž te da mu se nadoknade iznosi mjesečnih troškova prijevoza.
7. Nadalje, odlukom Upravnog odbora HRS-a u kolovozu 2007. tužitelju su odobreni troškovi školovanja na Društvenom veleučilištu u Zagrebu, Odjelu za izobrazbu trenera, u trajanju od 2,5 godine (5 semestara) te je tuženik do sada platio troškove školarine za 4 semestra u iznosu od 20.000,00 kn, dok je ostao nepodmireni trošak školarine za 5. semestar u iznosu od 5.000,00 kn podmiren 16. travnja 2009.
8. Tužitelj je svojim podneskom od 4. lipnja 2014. specificirao tužbu i tužbeni zahtjev kao u izreci ove presude.
9. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, navodeći da je tužitelj tuženiku svojim ponašanjem nanio i stvarnu i materijalnu štetu, te je slijedom navedenog upravni odbor tuženika na sjednici 29. studenog 2008. jednoglasno donio odluku da se tužitelju otkaže ugovor o radu. Tuženik ističe da u službenim evidencijama, arhivama, odnosno u cijelom HRS-u ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 26. rujna 2007. nije evidentiran, niti postoji i isti je od tužitelja zatražen, na što se tužitelj oglušio.
10. Tuženik se u cijelosti protivi svim zahtjevima za isplatu odnosno naknadu štete koja je navodno počinjena tužitelju, kao neosnovanu.
11. Dana 18. svibnja 2015. u ovom postupku donesena je presuda Pr-1000/2009 kojom se utvrđuje nedopuštenom Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu od 23. veljače 2007. s izmjenama i dopunama od 6. ožujka 2007., te Odluka

- broj 161/09 od 1. travnja 2009. i Odluka broj 209/09 od 24. travnja 2009., određuje se dan prestanka radnog odnosa 22. travnja 2010., nalaže se tuženom isplatiti neisplaćene plaće te isplata za sva materijalna prava tužitelja nastala u radnom odnosu.
12. Postupajući po žalbi tuženika Županijski sud u Zagrebu svojom presudom GŽ R-1694/2015 od 18. listopada 2016. djelomično je preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu pod toč. II izreke za iznos od 32.339,85 kn sa zateznom kamatom, kao i u dijelu pod toč. VI izreke u odluci o parničnom trošku te presudio da se odbija dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži isplatu iznosa od 32.339,85 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude do isplate, kao i u dijelu za isplatu parničnog troška u iznosu od 5.968,75 kn. T. II izreke odbijena je žalba tuženika kao neosnovana u preostalom dijelu, te je potvrđena presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-1000/2009 od 18. svibnja 2015. u pobijanom dijelu pod toč. I, III, IV, V izreke i u dijelu pod toč. VI za iznos parničnog troška od 17.406,25 kn sa zateznom kamatom tekućom od 18. svibnja 2015. do isplate.
 13. Postupajući po reviziji tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim rješenjem Revr 218/2017-2 od 27. siječnja 2021. odbacio je reviziju tuženika kao nedopuštenu u dijelu kojim se pobija drugostupanjsku presudu u odnosu na dio iste presude kojim je potvrđena prvostupanjska presuda po osnovi isplate naknade za prijevoz i troškove školarine (t. IV. i V. izreke prvostupanjske presude). Prihvaćena je revizija tuženika u dijelu kojim je prihvaćen zahtjev tužitelja u odnosu na nedopuštenost otkaza ugovora o radu, sudski raskid ugovora o radu, naknadu plaće, te u odluci o troškovima postupka i ukinute su drugostupanjska i prvostupanjska presuda i u tom dijelu predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz obrazloženje da zbog pogrešnog pravnog pristupa u primjeni materijalnog prava odlučne okolnosti u ovoj pravnoj stvari, opravdanih razloga za otkaz na koje se tuženik poziva u svojoj odluci o otkazu (nedopuštenost otkaza utvrđena je samo u odnosu na razloge koji se odnose na kaznene prijave) su ostale nepotpuno utvrđene.
 14. U ponovljenom suđenju u ovom predmetu donesena je presuda Pr-1497/2022-92 od 10. rujna 2024. kojom je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom i naloženo mu je naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 14.510,00 eura sa zateznom kamatom od 10. rujna 2024. do isplate.
 15. Postupajući po žalbi tužitelja Županijski sud u Zagrebu svojim rješenjem GŽ R-946/2024-3 od 10. lipnja 2025. ukinuo je navedenu prvostupanjsku presudu i predmet vratio istom sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, uz obrazloženje da prvostupanjski sud otkloni nepravilnosti na koje mu je ukazano tom odlukom, a koje su dovele do bitne povrede odredaba postupka, te ocjenom izvedenih dokaza za svoj zaključak da jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama, tj. koji su to u konkretnom slučaju opravdani razlozi odnosno zbog kojih okolnosti nije bilo opravdano očekivati od poslodavca da tužitelju omogući iznošenje obrane, u smislu odredbi čl. 110. st. 2. Zakona o radu, kao i jesu li u konkretnom slučaju postojali opravdani razlozi za otkaz na koje se tuženik poziva u svojoj odluci o otkazu, i o predmetu spora donese novu zakonitu i pravilnu odluku.
 16. U ponovljenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: ugovor o radu od 19. siječnja 2007. s izmjenama i dopunama od 6. ožujka 2007. (strana 8-12 spisa), odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 1. travnja 2009. (strana 13-15 spisa), zahtjev za zaštitu prava (strana 16-18 spisa), odluku tuženika od 24. travnja 2009. (strana 19-21 spisa), Ugovor o radu od 26. rujna 2007. (strana 22-

- 26 spisa), odluku od 18. ožujka 2008. (strana 27 spisa), zapisnik sjednice Upravnog odbora (strana 49, 104-107 spisa), Statut tuženika (strana 50-86 spisa), zapisnik Izborne Skupštine (strana 90-98 spisa), bruto plaću (strana 157, knjigovodstveno-financijsko vještačenje (strana 171-178 spisa), očitovanje vještaka (strana 242-243 spisa), izvršio je uvid u dopis Odvjetničkog društva Svilar od 27. studenog 2007., dopis Gradskog ureda za opću upravu od 14. studenog 2011., zapisnik Upravnog odbora 117/30, odluku Suda časti HRS-a te odluku o pravomoćnosti presude od 6. studenog 2013., uvid u presudu KO-3109/08, saslušanja svjedoka Vladimira Duplančića, Duška Pulina (strana 92-96, 358-359 spisa), Božidara Fajsa (strana 110-112 spisa), tužitelja i Kamila Čuljka (strana 162-165, 240, 359-360 spisa).
17. Izvedene dokaze tijekom postupka sud je cijenio čl. 8. ZPP-a te je ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.
 18. Među strankama je nesporno da je tužitelj zasnovano radni odnos kod tuženika 1. veljače 2007., da je po isteku probnog rada primljen u stalni radni odnos na radno mjesto tajnika Saveza, da je 5. travnja 2009. donesena odluka broj 161/09 o redovitom otkazu ugovora o radu zaključenog 23. veljače 2007. s izmjenama i dopunama 6. ožujka 2007., da je tužitelj u zakonskom roku podnio zahtjev za zaštitu prava 9. travnja 2009., koji je tuženik djelomično usvojio odlukom broj 209/09 od 24. travnja 2009. u dijelu koji se odnosi na trajanje otkaznog roka.
 19. Među strankama su sporni razlozi redovitog otkaza ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja temeljem čl. 107. st. 1. al. 3. Zakona o radu (Narodne novine 137/04 - pročišćeni tekst, 68/05 – u daljnjem tekstu: ZR), osnova i visina naknade materijalne štete koja je zbog eventualne nezakonite odluke nastala tužitelju u vidu neisplaćene plaće, posljedično tome osnovanost sudskog raskida radnog odnosa.
 20. U odnosu na gore navedeno rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u ponovljenom postupku utvrđeno je da nisu postojali opravdani razlozi za otkaz ugovora o radu tužitelju, odnosno okolnosti zbog kojih nije bilo opravdano očekivati od poslodavca da tužitelju omogući iznošenje obrane, u smislu odredbi čl. 110. st. 2. ZR-a.
 21. Izvršenim uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu od 1. travnja 2009. razvidno je da je tužitelju otkazan ugovor o radu zbog kršenja obveza iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, čl. 113. Zakona o radu). U obrzaloženju odluke navodi se da je radnik tijekom rada počinio niz osobito teških povrda obveza iz radnog odnosa, a koje se u osnovi mogu svrstati u protupravno i protuzakonito ponašanje radnika, te u nesavjesno i nelojalno ponašanje prema poslodavcu, a koje povrede su utvrđene na Izvanrednoj Skupštini tuženika 29. studenoga 2008. Radnik je tijekom rada kod poslodavca na više načina kršio svoje obveze iz radnog odnosa te postupao protupravno i protuzakonito, kršeći ne samo obveze iz radnog odnosa nego i čineći kažnjiva djela, te je Skupština utvrdila da je tužitelj blokirao provedbu odobrenih projekata MMPI-a, nanio veću materijalnu štetu HRS-u, tražio proviziju za isplatu otpremnine bivšeg tajnika HRS-a, odnosno isti je u iznos otpremnine uključio i svoju proviziju i protiv tužitelja su podignute četiri kaznene prijave, te je uhićen prilikom počinjenja kaznenog djela primanja mita. Nadalje, u obrzaloženju se navodi da imajući u vidu okolnosti slučaja, te grube i teške povrede obveza iz radnog odnosa od strane radnika, a naročito počinjenja naprijed navedenih kaznenih djela, te imajući u vidu ranije ponašanje radnika,

- poslodavac je odlučio da nema svrhe pozivati radnika da iznosi svoju obranu, jer to ne može i neće utjecati na odluku poslodavca, odnosno nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini temeljem odredbe čl. 117. ZOR-a.
22. Izvršenim uvidom u Statut tuženika od 12. travnja 2003., tijela upravljanja, nadzora i rješavanja sproveda HRS-a su: Skupština, Upravni odbor, Nadzorni odbor i Sud časti. Upravni odbor uz ostale poslove, temeljem čl. 58. t. 6. imenuje, bira i odriješuje, između ostalih i tajnika HRS-a, koje poslove je u konkretnom slučaju obavljao tužitelj. Dakle, u konkretnom slučaju Upravni odbor imao je pravo odriješiti tajnika - tužitelja temeljem odredbe čl. 80. st. 4. Statuta i to iz razloga utvrđenih za opoziv članova upravnog odbora iz zakonom predviđenih razloga, i to: ako svjesno povrijedi Ustav i zakone Republike Hrvatske; ako ne poštuje obveze iz radnog odnosa i time onemogućuje izvedbu programa HRS-a; ako svjesno povrijedi Statut i druge opće akte HRS-a zbog čega mogu nastati ili nastanu štete po HRS i društvu u cjelini; ako neosnovano odbija izvršavati odluke skupštine i upravnog odbora HRS-a i ako svojim ponašanjem šteti ugledu HRS-a. Odluku o odriješanju tajnika donosi upravni odbor kada ustanovi da je takva odluka osnovana (st. 5.).
 23. Odredbom čl. 62. Statuta, a koji se odnosi na nadzorni odbor HRS-a, obveza istog je da prati i nadzire rad, poslovanje i raspolaganje imovinom HRS-a i utvrđuje jesu li u skladu sa Statutom i aktima HRS-a, odnosno nadzire provođenje općih akata i odluka tijela HRS-a, te odgovorno i gospodarski svrsishodno raspolaganje sredstvima. Čl. 63. utvrđeno je da o svojim nalazima i mišljenjima nadzorni odbor u pisanom obliku izvještava upravni odbor, skupštinu i tijelo čije je rad nadziren (st. 1.). Tijelo kojem je izvješće upućeno dužno ga je razmotriti, zauzeti svoj stav i u okviru svojih ovlasti poduzeti mjere za uklanjanje uočenih nedostataka, odnosno predložiti poduzimanje takvih mjera.
 24. Prema stavu ovoga suda, u odnosu na gore navedene odredbe iz Statuta tuženika, ne postoji mogućnost otkazivanja Ugovora o radu Tajniku HRS-a, već samo odriješanje od dužnosti iz razloga utvrđenih i za opoziv članova Upravnog odbora i iz zakonom predviđenih razloga i to iz razloga koji su navedeni u t. 22. ove odluke, a koje je i naveo sam tuženik u svojoj odluci o otkazu ugovora o radu.
 25. Međutim, osim navedenog nabrojanja kršenja obveza tužitelja, tuženik ne navodi konkretne razloge koji bi opravdali otkaz ugovora o radu tužitelju, odnosno koje je to protupravno i protuzakonito, neodgovorno, nesavjesno i nelojalno ponašanje i postupanje tužitelja, koja šteta je nanesena tuženiku takvim postupanjem, kada se dogodilo, tko je što utvrdio. Naime, iako tuženik u odluci navodi da su povrede obveza iz radnog odnosa utvrđene na Izvanrednoj Skupštini tuženika od 29. studenoga 2008., iz zapisnika nedvojbeno proizlazi da nisu utvrđene niti utvrđivane nikakve povrede već se sve odnosi na "rekla-kazala" bez konkretnih predloženih dokaza i dokumentacije. Nadalje, prema Statutu tuženika Skupština može razmatrati, utvrđivati, donositi, birati i odriješivati (ali ne i tajnika), odlučivati i proglašavati, ali ne i nalogati Upravnom odboru što treba raditi. Posebno je za istaknuti da je navedena Izvanredna izborna skupština održana suprotno odredbama Statuta tuženika i to čl. 50. st. 5 i čl. 52. st. 2., uzimajući u obzir da su na navedenoj skupštini izabrani novi predsjednik Skupštine i tijela Skupštine temeljem Inicijativnog odbora, koji Statut ne predviđa.

26. Iako je Skupština naložila Upravnom odboru hitan otkaz ugovora o radu tajniku i pokrene postupak za naknadu štete koji je počinio, na sjednici Upravnog odbora od 29. studenoga 2008. u Ad.1. navodi se da se donese odluka o hitnom prestanku radnog odnosa tajniku - tužitelju zbog nesavjesnog, štetnog i destruktivnog ponašanja te počinjenja kaznenih djela. Dakle, niti na sjednici Upravnog odbora nije razvidno tko i na koji način je utvrđeno nesavjesno, štetno i destruktivno ponašanje i počinjenje kaznenog djela tužitelja i koja su to eventualna ponašanja za koja se tužitelj tereti osim "rekla-kazala". Slijedom navedenog sud nije ocijenjivao niti iskaze saslušanih svjedoka i stranaka.
27. Nadalje, tuženik tijekom postupka nije dokazao da su postojale okolnosti zbog kojih nije bilo opravdano očekivati od tuženika da tužitelju omogući iznošenje obrane, u smislu odredbi čl. 110. st. 2. ZR-a. Za navesti je da tuženik u Odluci o otkazu navodi da "je odlučio da nema svrhe pozivati radnika da iznese svoju obranu, jer to ne može i neće utjecati na odluku poslodavca". Prema stavu ovoga suda, poslodavac ima zakonsku obvezu pozvati radnika na davanje obrane i tek nakon toga donijeti zakonitu odluku, a ne može odlučivati unaprijed ima li ili nema svrhe pozivati radnika na obranu i time unaprijed odlučiti da to nema nikakvog utjecaja; očito je u konkretnom slučaju poslodavac bez obzira na okolnosti činjenice koje treba utvrditi prije otkazivanja ugovora o radu radnika odlučio da će tužitelju otkazati ugovora o radu bilo to opravdano ili ne, čak i u slučaju kada po položaju tužitelja istog treba razriješiti (prema Statutu čl. 80. st. 4 - odriješiti dužnosti).
28. Slijedom svega navedenog, prema stavu ovoga suda nisu postojali opravdani razlozi za otkaz ugovora o radu tužitelju, niti ih je tuženik dokazao; sumnje tuženika i usmeno navođenje eventualnog skrivljenog ponašanja tužitelja ne mogu biti dokazi opravdanosti otkaza ugovora o radu. Odredbom čl. 113. st. 1. toč. 3. ZR-a propisano je da poslodavac može radniku redovno otkazati ugovor o radu ako radnik krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika), odnosno ako za to ima opravdani razlog. U konkretnom slučaju, kao je već navedeno, tuženik nije imao opravdan razlog za redovno otkazivanje ugovora o radu tužitelju.
29. U odnosu na visinu potraživanja tužitelja provedeno je financijsko vještačenje, koje je sud prihvatio i slijedom navedenog tužitelju je zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu priznato i pravo na naknadu plaće za razdoblje u kojem nije radio zbog opravdanog razloga (nezakonitog otkaza ugovora o radu) u razdoblju od prosinca 2009. do sudskog raskida radnog odnosa 22. travnja 2010. u ukupnom iznosu od 21.585,72 eura (162.637,60 kn) sve sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedinačni mjesečni iznos.
30. Sukladno odredbi čl. 123. ZR-a sud je usvojio zahtjev tužitelja za sudskim raskidom ugovora o radu budući je nesporno da tužitelju nije prihvatljiv nastavak radnog odnosa, to je sudski raskid utvrđen s danom 22. travnja 2010. i temeljem odredbe čl. 125. ZR-a tužitelju je priznato potraživanje naknade štete s osnove otpremnine u visini tri prosječne mjesečne plaće isplaćene prije otkazivanja ugovora o radu u iznosu od 1.430,70 eura (10.779,65 kn), odnosno 4.292,24 eura (32.339,85 kn), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja odbijen kao previsoko postavljenim.
31. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je prema čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine", broj: 35/05. i 41/08. - u daljnjem dijelu teksta ZOO).
32. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

33. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te su tuženiku priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023), tako je tužitelju priznat trošak sastava tužbe 250 bodova, pristup na ročište 11.1.2010., 17.5.2010., 12.10.2011., 13.4.2012., 4.2.2014., 14.10.2014., 12.12.2014., 7.4.2015., 3.2.2023., 14.4.2023., 20.11.2023., 6.5.2024. i 16.10.2025. svako po 250 bodova, ročišta 18.5.2015. po 50 bodova, sastav četiri obrazložena podneska svaki po 250 bodova, podneska od 14.2.2014. po 125 bodova, prijedloga za izdavanjem privremene mjere 250 bodova, sastava žalbe 312,50 bodova, ukupno 5237,50 bodova odnosno 10.475,00 eura, uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 2.618,75 eura, tužitelju su priznati troškovi financijskog vjetšačenja u iznosu od 199,08 eura, ukupno je tužitelju priznat trošak u iznosu od 13.292,83 eura, u ostalom dijelu zahtjeva tužitelj je odbijen kao neosnovanim sa zateznim kamatama od 12. prosinca 2025. do isplate.
34. Tužitelj je temeljem odredbe čl. 15. st. 1. t. 3 Zakona o sudskim pristojbama oslobođen od plaćanja istih.

U Zagrebu 12. prosinca 2025.

Sutkinja:
Aleksandra Pomykalo

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 5 primjeraka, u roku 15 dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa presude, sukladno odredbi čl. 335. st. 7., 8. i 9. ZPP-a.

DNA

1. pun. tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30880-9d96d**

Kontrolni broj: **00bb8-c017d-f51e0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.